

selv, da jeg kort før Rigsdagssamlingen's Aabning var tilstede ved Havneanlægget. Saa vidt jeg kan skjønne, og saavidt jeg har hørt af flere med Forholdene der bekendte Mænd, er Lededæmningen den, der skal gjøre, at Havnemundingen ikke skal tilsandnes. Jeg har fremdraget dette, blot for at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold og anmode ham om ikke at lade foretage nogen Forandring i Projectet, medmindre en grundig Undersøgelse viser, at Lededæmningen er overflødig. — Med Hensyn til et andet Punkt angaaende Forholdene ved Esbjerg skal jeg tillade mig at yde den høitærede Minister min fuldstændige Aertkjendelse og Tak for den Opmærksomhed, hvormed han har imødefømt den Forespørgsel, der ifjor blev stillet til ham angaaende Bygningforholdene derteds, og jeg kan ikke Andet end være meget tilfreds med den Ordning, der nu er truffen, idet alle Løbs-eierne, efter hvad man kan see af Betænkningen, ere indgaaede paa at lade Veiene og Bygningerne opføre i en saadan Orden, som maatte findes hensigtsmæssig. Da Finantsloven blev os forelagt, var det med en vis Betænkelse, ikke uden en vis Belymring, at jeg saae, at der ikke var stillet noget Forslag om Fjernbaneanlæg i Vest- og Sydjylland; imidlertid blev jeg, om end ikke fuldstændig, saa dog for en Deel beroliget ved den høitærede Ministers Udtalelse igaar, og jeg vilde ogsaa nu finde mig beroliget ved den, naar ikke det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Hage) havde været, men han staaer saa stift, synes jeg, mod Ministeren, at man gjerne kunde have en lille Smule Marsag til at være hange. Imidlertid skal jeg lade denne Sag staae hen, endskjøndt jeg dog maa bemærke, at jeg tror det havde været heldigt, dersom Regjeringen havde forlangt en lille Sum iaar til at begynde Foretagendet med, navnlig vilde man paa det flade Terrain med en mindre Sum have kunnet foretage Jordarbejder paa en ikke ubetydelig Strækning, og dette vilde saa have bidraget til, at Arbeidet saameget bedre kunde være fuldt udført til den i Loven fastsatte Frist. Af Betænkningen Nr. 20 fremgaaer det, at Regjeringen har ladet undersøge Forholdene ved Fiskerierne ved Syl-

lands Vestkyst. Allerede under Finantslovens Behandling, ifjor fremkom der her i Salen Klager over de Ulemper, som fremmede Fiskere forarsagede vore egne Fiskere paa Sjællands Vestkyst. At disse Klager ikke vare ubegrundede, har man seet, og at Forholdene iaar ikke have været meget anderledes end ifjor, vil Enhver, der har søgt at gjøre sig bekendt med disse Forhold, kunne bekræfte. Der er altsaa al Anledning til at søge at faae Marsagen til disse Klager fjærnet. Regjeringen har nu, som man seer af Betænkningen, gjort Skridt til at indlede Underhandlinger med de fremmede Stater, desangaaende. Det vilde være mig meget kjær, dersom den høitagtede Minister kunde oplyse, om disse Underhandlinger kunne tænkes at lede til Noget. Imidlertid tror jeg, at det vilde være rigtigt, dersom man fra Statskassens Side kunde være betænkt paa at yde Tilskud til saadanne Fiskere, der enten enkeltviis eller ogsaa som Selskaber slaae sig sammen for at drive Fiskeriet efter samme Maalestok og med de samme Redskaber, som de fremmede Fiskere. Dette vil naturligviis ikke kunne lade sig gjøre paa ethvert Sted af Vestkysten, idet der skal anskaffes større Baade, nemlig saadanne Fartøier, som ikke vilde kunne drages op paa Land; men der er dog enkelte Steder, saaledes Nymindegab og Fano, hvor Sligt vil kunne lade sig gjøre. Nu er det mig bekendt, at der paa sidste Sted er nogle enkelte Mænd, der have forenet sig om at anskaffe et sligt Fartøj; men det overstiger deres Kræfter. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om der af det paa Finantslovsforslaget til Fiskeriets Fremme budgetterede Beløb kunde tilstaaes disse Mænd et Laan, der kunde sætte dem istand til at erhverve et Fiskefartøj.

Berg: Siden jeg igaar havde Ordet for at begrunde Forslaget under Nr. 12, har saavel den høitagtede Krigsminister som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) udtalt sig derimod. Den meget ærede Minister erkjendte, at min Fremstilling af Sagen i alt Bessentligt var correct. Kun kunde han ikke indrømme, at man tilsigtede en Forhøielse af 24 Rd. for de gifte